

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

listopad 2017

Farní invaze do Slavonic

Ve Slavonicích žádné ruce nezhálely.

foto: Jakub Šebek

Za všechno může sestra Michaela. Když tady byl poprvé otec Karel, napadlo ji, že by se mohl udělat nějaký „farní výlet“ do Slavonic. Ale protože neměla čas a možnost něco takového zorganizovat, slíbila aspoň otci Josefovi, že se za to bude usilovně modlit. A „kupodivu“ – ono to vyšlo...! Takže o prodlouženém víkendu 28. 9.–1. 10. se konala první (a doufáme, že nikoliv poslední) farní invaze do Slavonic. Invazní skupinu tvořilo v kulminaci 36 osob a 1 pes, v abecedním pořadí: Jílkovi (6), Moutelíkovi (5), Martin Novák (1), Helena Smejkalová (1), Šebkovi (5), Škvařilovi (6), Štastní (5), Tarabovi (4) a Vichrovi (3+pes). Kulminace nastala v sobotu a v neděli, protože někteří školou povinní, kteří neměli to štěstí a nedostali v pátek ředitelské volno, tam přijeli jen na standardní víkend.

Invazní jednotky se postupně začaly sjíždět do Slavonic ve čtvrtek na sv. Václava od poledních hodin až do pozdního večera. Tvrdé invazní jádro nejprve provedlo průzkum města a posléze začalo nacvičovat písně k liturgii, neboť jsme se již dopředu domluvili s otcem Karlem, že na mších něco zazpíváme. Jednalo se pochopitelně o „kytarovky“ v jednohlasé či maximálně dvojhlasé úpravě,

jen s kytarou a baskytarou, popř. flétnou či houslemi, protože v tomto složení jsme samozřejmě ještě nikdy dohromady nezpívali ani na farní zahradě, natož při mši. V této souvislosti jsem si uvědomil, že je škoda, že se tyto písně u nás ve farnosti, na rozdíl od jiných, prakticky vůbec nezpívají. Asi by se s tím mělo něco udělat... Tento „hudební rychlokurs“ jsme pak během následujících dnů zopakovali ještě několikrát, abychom pořád nezpívali totéž. Ve čtvrtek v 17 hod. odpoledne jsme se tedy zúčastnili mše ve farním kostele ve Slavonicích a pak jsme se rychle přesunuli do asi 15 km vzdálené Dešné na další mši v 18:30. A následně část výpravy obsadila druhou faru, neboť invazníků bylo více, než se mohlo na faru ve Slavonicích vejít.

V pátek brzo ráno jsme se ze Slavonic do Dešné přesouvali znovu, neboť ranní mše začínala již v 8 hod., a hlavně nás na faře čekala práce. To byl jeden z hlavních invazních cílů – pomoci otci Karlovi při zvelebování místní fary. Vzhledem k jejímu stavu mám pocit, že by se v tradičním úsloví o tom, že je někde práce jak na kostele, měla uvedená nemovitost zaměnit spíše za faru...

...pokračování na str. 4

Slovo úvodem

Milí farníci,

blíží se období Dušiček, čas, kdy si většina z nás udělá čas na návštěvu hřbitova, abychom se zastavili u hrobů svých blízkých, abychom na ně zavzpomínali a za ně se modlili intenzivněji než jindy.

A to nás může vést nejen k tomu, abychom se zamysleli nad tím, za co vše jim vděčíme a jak moc nám chybí, ale také k úvahám nad sebou samými, nad vlastní smrtelností, nad tím, že i náš pozemský život jednou nevyhnutelně skončí.

V souvislosti s tímto tématem mě nedávno v jednom liturgickém čtení zaujala na první pohled bezvýznamná věta, tedy vlastně otázka: „Kam jdeš?“ A když jsem se nad ní začal zamýšlet, tak ve mně vyvolala otázky další, s ní související: „Kam směřuje můj život? Co je mým cílem, mým hlavním životním cílem? Přibližuji se mu, nebo se od něj vzdaluji? Anebo jen tak přešlapuji na místě?“

Jestliže náš život nemá jasný, konkrétní cíl, ke kterému krok za krokem, den za dnem směřujeme, může se stát jen bloumáním z místa na místo, od ničeho k ničemu a my sami budeme cítit, že to není ono, že nejsme spokojeni, že něco není v pořádku. Život bez cíle je totiž jako loď bez kormidla – je příliš závislá na vnějších okolnostech a těžko doplve na místo, kde se mi bude líbit.

Je tedy dobré nejen znát svůj životní cíl (či spíše Cíl), ale také je nezbytné se pravidelně zamýšlet nad tím, zda k němu směřuji. Život některých lidí totiž připomíná turistu, který bloudí, ale pro samý spěch ani nemá čas podívat se do mapy, aby zjistil, že jde špatně a kudy vede cesta správným směrem.

Využijme čas, který máme před sebou, nejen k tomu, abychom se pokochali krásou podzimní přírody, abychom zavzpomínali na své drahé, které si k sobě Pán povolal, ale i k tomu, abychom se zastavili a zamysleli nad svým životem, nad jeho směřováním, nad tím, jaké má Bůh místo v našem životě.

o. Josef Novotný

Stalo se

Při sbírce na misie se v naší farnosti vybralo 73 159 Kč. Všem dárcům patří věřelé díky.

~

Cyrlometodějská církevní základní škola oslavila 6. října 25 let svého porevolučního fungování. Mši svatou, která se konala v našem kostele, celebroidal o. biskup Pavel Konzbul spolu s P. Tomášem Koumalem, P. Josefem Novotným a dalšími kněžími.

~

Pravidelné měsíční setkání seniorů, které se konalo 7. října, bylo zaměřeno na knihy. Účastníci si přinesli své oblíbené tituly, které představili ostatním. Hostem setkání byla vedoucí knihkupectví Cesta Jitka Habernalová, která mluvila o novinkách na knižním trhu.

~

Součástí čtvrtě tiché adorace v předvečer začátku voleb do Poslanecké sněmovny ČR byly modlitby za náš stát, za ty, kdo nám vládnou, a za správné směřování naší vlasti.

~

Klub aktivních seniorů v našem kostele a na CMCZŠ uspořádal Diecézní den seniorů.

Pokřtěni byli:

- 1. 10. Štěpán Jagoš
Doubravka Eydis Budková
- 15. 10. Anežka Koupá
- 21. 10. Antonín Alois Havlíček
- 22. 10. Karel Hubert Tobola
Kristián Gabriel Sluka
- 29. 10. Ema Bodiřogič
Sebastian Ondrůj
Ema Tereza Rotscheinová

Manželství uzavřeli:

- 7. 10. Alexandra Horáková
a Aleš Šerhák
- 28. 10. Lenka Vůjtová
a Jindřich Navrátil

Nová ekonomická rada

V říjnu skončilo pětileté funkční období ekonomické rady naší farnosti, které patří díky za její službu. V souvislosti s tím byla jmenována nová ekonomická rada ve složení:

- JUDr. Tomáš Hofrichter,
- Ing. Petr Kilián,
- Ing. Zdeněk Laudát,
- Ing. Jindřich Zuziak

...pokračování ze str. 1

Vytyčený cíl – zbourat zrušovaný přístavek z doby, kdy komunisti udělali z fary školu, – se nakonec splnit nepodařilo (socialistické škvárové tvárnice kupodivu kladly větší odpor, než jsme očekávali), ale i tak se toho zvládlo hodně: uklidit různé hromady cihel, vyčistit část toho přístavku od všemožného nepořádku a uklidit z něj obrovskou hromadu betonových dlaždic, odstranit střechu z dvoupodlažní části přístavku a částečně jej odbourat (na zbytek bude asi lepší vzít nějakou těžší mechanizaci než kango...) a za pomoci motorové pily zkulativovat několik stromů na farní zahradě. Týlová „mateřská“ jednotka (od slova „matka“) mezitím uvařila výborný bramborový guláš.

Na sobotu byl naplánován individuálně-hromadný program. Den jsme zahájili mší v kapli na faře ve Slavonicích (opět v 8 hod. ráno), což bylo pro Slavonickou invazní skupinu příjemné – málokdy se podaří, že pouze sejdete ze schodů a jste na mši (notabene v papučích...). Dopoledne jsme hromadně vyrazili k poutnímu kostelu zvanému Montserrat (kostel Panny Marie Bolestné) nedaleko Slavonic. Otec Karel nás pustil dovnitř, a tak jsme mohli obdivovat zejména Černou Madonu, což je kopie sochy ze španělského Montserratu, a také poněkud zašlou krásu tohoto chrámu s pohnutou historií. Cestou tam i zpět jsme v lese sbírali houby, kterých rostlo opravdu hodně. Z Montserratu se většina přesunula na zříceninu hradu Landštejna a pak ještě na slavonické ŘOPíky.

V neděli jsme původně měli v plánu účast na všech třech mších (Nové Sady, Slavonice, Dešná), ale s ohledem na řádící bacily a hlasovou indispozici některých členů provizorního hudebního tělesa jsme tento plán nakonec o třetinu zredukovali. Začali jsme tedy až mší v 9:30 v kostele Božího Těla a sv. Ducha, který stojí v poli kousek za Slavonicemi a který poněkud překvapivě patří městu – od té doby, co jej Josef II. chtěl zrušit, a slavoníci měšťané mu v tom zabránili tím, že si kostel koupili. Protože nedělní mše byla přece jen o něco delší než ta čtvrtě, přesun na jedenáctou do Dešné byl poněkud hektičtější a otec Karel musel se začátkem mírně posečkat, než jsme nachystali nástroje a noty... Týlová skupina mezitím opět připravila společný oběd, tentokrát na faře ve Slavonicích. Po obědě nás otec Karel překvapil dvěma

velkými „pekáči“ točené zmrzliny. Tolik zmrzliny některé děti nesnědly za celé letošní léto... Dokonce jí bylo tak moc, že jsme ji neměli šanci sníst, mrazák na faře byl moc malý a navíc plný, a tak otec Karel odvezl stále ještě nadpoloviční část zmrzliny sestřičkám do Dačic. Pak už jsme jen uklidili faru a ukončili invazi odjezdem domů.

Chtěl bych touto cestou ještě jednou poděkovat všem, kteří se invaze zúčastnili, zejména za úžasné společenství a pohodovou atmosféru během celého pobytu. A také otci Karlovi, že nám tuto akci umožnil uspořádat, a místním farníkům za výborné buchy. Předběžně jsme se

Děti za pomoc dostaly od pana faráře Karla Janů sladkou odměnu.
foto: Jakub Šebek

domluvili, že bychom invazi zopakovali o jednom z květnových prodloužených víkendů (okolo 1. nebo 8. 5. 2018). Jsem rád, že jsme tímto způsobem mohli podpořit místní farní společenství. Ono něco jiného je tušit, že v tom pohraničí je to celkově tak nějak složitější, a něco úplně jiného je to zažít na vlastní kůži v několika dnech. Jak nám říkal otec Karel, už jen samotná účast na mších a hudební „produkce“ byla pro místní obrovským povzbuzením, protože něco takového prakticky neznají. Vždyť u nás je na deváté více ministrantů, než tam všech účastníků mše dohromady, počítaje v to i turisty... Skoro mám až pocit, jako bychom si u nás málo vážili toho, co ve farnosti máme, protože to považujeme v podstatě za samozřejmé. O co snazší je víra ve společenství čítajícím několik set lidí, kde se pořád něco děje, a o co složitější naopak tam, kde toto společenství tvoří pouze několik jednotlivců. Právě proto mají místní farníci i otec Karel náš obdiv za vše, co dělají a jak to zvládají. Peníze ze sbírky a z jarmarku jsou tam velmi potřeba, ale podpora skrze osobní kontakt a praktickou pomoc je možná ještě důležitější. Doufám proto, že druhá invaze bude ještě početnější. Přidáte se?

Jakub Zico Šebek

Představujeme členy našeho farního společenství: rodina Jelínkova

Prof. MgA. Miloslav Jelínek, absolvent kroměřížské konzervatoře a JAMU v Brně, se intenzívně věnuje sólové koncertní činnosti a spolu se svou manželkou vystupují pravidelně na koncertních pódiích nejen v Evropě, ale i v Číně a USA. Je zakladatelem a uměleckým vedoucím Brněnského kontrabasového orchestru. Spolupracuje s mnoha českými i zahraničními skladateli, je čestným profesorem na Pekingské konzervatoři. V letech 1988–2011 působil ve Filharmonii Brno, od roku 1994 jako sólokontrabasista. V současnosti působí jako profesor na JAMU v Brně a jako hostující profesor na Akademii Muzycznej Karola Lipińskiego ve Vratislavi v Polsku.

Doc. MgA. Marcela Jelínková, absolventka brněnské konzervatoře a JAMU v Brně, působí od roku 1999 jako pedagog hudební fakulty JAMU, klavírně spolupracuje na kurzech a soutěžích nejen u nás, ale i v Německu, Dánsku, Velké Británii, USA. Má za sebou mnoho klavírních sólových recitálů a koncertních duet kontrabas – klavír.

Dcery Marcela a Bohunka, obě absolventky konzervatoře, nyní studentky JAMU.

Pane profesore, pravidelně v září zveďte farníky na koncerty Mezinárodních setkání kontrabasistů v Brně. Čím Vás tato setkání mladých umělců obohacují? Dokáží Vám při hře dát i jiný pohled pochopení hudebního díla?

Mezinárodní setkání kontrabasistů se poprvé konalo v roce 1999 a uskutečnilo se zatím celkem dvanáctkrát. Během této doby navštívilo Brno několik set kontrabasistů ze 40 zemí.

Smyslem těchto setkání je nejen získávání nových odborných znalostí, ale také utváření kultivovaných mezilidských vztahů, což se podle reakcí studentů i pedagogů daří, protože řada z nich se do Brna velmi ráda vrací.

Práce pedagoga se studentem je obohacující vzájemně. V našem oboru se učíme celý život a i po dlouholetých zkušenostech mne překvapí, jakým jiným způsobem se dá skladba, kterou jsem slyšel již mnohokrát, interpretovat. Vždy však

Rodina Jelínkova po koncertě.

foto: vlastní archiv

musí mít společného jmenovatele a tím je Bůh. Hudba je dar od Boha, a tedy musí mít také Boží řád. Hudba bez fráze, rytmu a intonace nemůže fungovat, stejně jako náš život.

Působíte několik let jako pedagog. Jak je vnímána hra na kontrabas u nás a jak ve světě?

Jako pedagog působím od roku 1990. Co se týče mého oboru, má naše země výjimečné postavení, protože první oficiální škola hry na kontrabas vznikla právě u nás, na počátku 19. století. Hra na kontrabas je velmi fyzicky náročná, první hráči na tento nástroj dokonce používali rukavice, aby si nepoškodili prsty. Dnes jsou však interpretační výkony na kontrabas na takové úrovni, že jsou srovnatelné s ostatními smyčcovými nástroji, a dovolil bych si říci – rovněž díky úspěchům našich studentů, kteří pravidelně získávají ocenění na mezinárodních soutěžích – že kontrabas je u nás velmi populární a ve srovnání se zahraničím, jsme na tom velmi dobře.

Paní docentko, jak je dnes těžké, jako klavíristka, prorazit do povědomí posluchačů?

Klavírních interpretů je na světě velké množství a konkurence je obrovská. Jelikož působím jako korepetitorka, spoluhráčka s ostatními nástroji, tak se nemusím starat o to, kdy a kde budu koncertovat. Na JAMU, kde působím, hraji pravidelně na abonentních a absolventských koncertech se studenty a těchto koncertů je za celý rok opravdu dost. Kromě

toho spolupracuji příležitostně s různými interprety, kteří mě požádají o spoluúčinkování na koncertě. Ale nejraději hraji se svým manželem. Jsme zváni jako pedagogové na kontrabasové kurzy u nás i v zahraničí, jejichž součástí bývá také naše koncertní vystoupení. Nemáme povahu na to, abychom si dělali manažery a sháněli koncerty. A najít dobrého a spolehlivého manažera je poměrně obtížné, případně musíte k talentu hudebnímu mít ještě talent obchodní. Potěší nás, když se někdo ozve a požádá nás o koncert. Ono se toho nakonec za rok sejde více než dost, takže bychom z časových důvodů ani více nestihli.

Vaše koncertní dua kontrabas – klavír jsou plná vzájemné pokory a úcty k partnerovi a jeho hře. Je radost se na vás dívat a poslouchat vás. Mluvíte někdy spolu doma o tom, jak kterou skladbu hrát?

Dříve jsme cvičili s manželem velmi intenzívně a studovali nový repertoár. Také jsme si zkoušky nahrávali a rozebírali interpretaci. V současnosti přibýlo hodně pedagogické i organizační práce, a tak čas na koncertní přípravu musíme dobře naplánovat. Hodně čerpáme z nabytých zkušeností. Odvívá se to také od toho, zda hrajeme skladby, které již máme na repertoáru, nebo jsou zcela nové.

Marcelko, jaké to je jít ve šlépějích své maminky?

Na to nemohu odpovědět úplně jednoznačně. Neřekla bych, že jdu jenom ve šlépějích své mamky, ale vlastně celé rodiny. Z tatkovy strany rodina byla a je hudebně založená. Takže usuzuji, že jsem zdělila hudební nadání právě po celé mé rodině. Když jsem se narodila, vyrůstala jsem mezi hudbou. Mým „druhým domovem“ byla JAMU, kam mě rodiče často brávali. Teď mám tu čest na JAMU studovat klavír. A když se každý den procházím chodbami školy, připomínám si i své dětství. Není ovšem úplně jednoduché studovat na stejné škole, kde působí rodiče jako pedagogové. Jsou na mne kladeny větší nároky a beru to jako takovou zodpovědnost rodiny, jelikož spousta jejich členů právě na JAMU studovala.

...pokračování na str. 4

Farní diář

1. 11.	Slavnost Všech svatých
2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
25. 11.	Farní ples

Odpustky pro duše v očistci

1. 11. odpoledne a 2. 11. po celý den lze při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, libovolná modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se modlitbu Páně a Vyznání víry. Od 1. do 8. 11. lze získat tyto odpustky, jestliže po splnění obvyklých podmínek navštívíte hřbitov a pomodlíte se tam třeba jen v duchu za zemřelé. To platí i v období od 25. do 31. 10., pokud z vážných důvodů někdo nemůže v obvyklé době. V ostatních dnech lze při návštěvě hřbitova získat takovýto způsobem odpustky částečné.

...pokračování ze str. 3

Bohunko, farníci Tě již několikrát slyšeli zpívat z kůru, kdy jsi zpřijemnila svým krásným zpěvem mši svatou. Proč sis vybrala ke svému studiu právě zpěv?

Chodila jsem do chrámového sboru tady u sv. Augustina, nejprve k paní Kallabové a potom do starší skupiny k paní Fialové. A právě paní Fialová mi tenkrát nabídla, jestli se nechci zúčastnit pěvecké soutěže. Souhlasila jsem a získala jsem tehdy 1. místo, ze kterého jsem měla já i paní Fialová velkou radost, a tak z toho automaticky vyplynulo, že jsem k ní začala chodit do výuky sólového zpěvu na základní uměleckou školu. Velký význam samozřejmě pro mne měl i fakt, že moje babička, tatínkova maminka, byla operní sólistkou. Paní Fialová mě pak připravila i k přijímacím zkouškám na konzervatoř, kterou jsem letos ukončila maturitní zkouškou. V současnosti studuji ale klavír na JAMU a ve zpěvu se

vzdělávám v soukromé výuce. Moc mě to baví, poslouchám si nahrávky různých světových zpěváků, hledám si nové skladby, které bych ráda nastudovala. A vždycky mám radost, když si mohu tady u sv. Augustina z kůru zazpívat. Není nic krásnějšího, než zpívat v kostele a ještě s nádhernou akustikou. Mnohokrát mám pocit, že to zní líp než ve skutečnosti, a tak je to pro mne i inspirací do další práce.

Čím je pro vás všechny hudba?

Hudba má v naší rodině dlouhou tradici, nyní se jí věnuje již čtvrtá generace. Dělat vážnou hudbu dobře vyžaduje mnohá odříkání a trpělivost. Když jí ale hodně obětujete, tak vám také mnoho vrátí – nejen vděčným a spokojeným publikem, ale především Boží přítomností v každé notě, kterou zahrajete.

Děkuji Vám za rozhovor a přeji Vám stálou Boží blízkost. =jš=

Srdečné pozvání na ples

Milí přátelé, letos již poosmé pořádáme farní ples a těšíme se, že se vám na něm bude s námi líbit. Přijďte se seznámit blíže s lidmi, které vídáte, přiveďte své přátele a ve víru tance při dobrém bydle uzavřeme spolu církevní rok.

Letos se ples koná v sobotu 25. listopadu, tradičně od 18 hodin, slavnostní zahájení bude v 19 hodin.

Bude skvělé jídlo a pití, příjemná hudba k poslechu a tanci, předtančení šikovně mladší i starší mládeže a bohatá tombola.

Bojujeme každý rok velmi srdatě, abychom se mohli opět potkat a vše aby klapalo hladce a příjemně. Je za tím hodně práce, kterou děláme rádi, na druhou stranu rádi vítáme posily, protože je potřeba mnoho rukou ke společnému úspěšnému zajištění všeho potřebného.

Zdá se, že se letos s větším úsilím podařilo zajistit opět velmi kvalitní catering, opět skvělou živou hudbu a můžeme pořádat ples opět v pěkných prostorách Biskupského gymnázia na Barvičově ulici.

Oproti minulým letům bylo potřeba některé věci poupravit a změnit a rozpo-

čet plesu je letos výrazně vyšší.

Každému je potřeba odvést to, co mu spravedlivě náleží. Meziročně cena služeb zejména občerstvení narostla o desítky procent, roste cena pronájmu prostor, hudby, poplatků z produkce, také je potřeba řádně odvést „císaři, co je císařovo“.

Pravděpodobně bude tedy nutné navýšit mírně cenu vstupenky a lístků do tomboly.

Těšíme se na skvělé ceny, mimo jiné i vaše dary do tomboly, které nás budou držet napjaté v blahé naději do pozdních večerních hodin.

Sledujte oznámení, ať si zavčas zajistíte vstupenky!

Noste do tomboly hojné dary, které byste sami chtěli vyhrát!

Zajistěte si včas hlídání!

Přijďte dobře naladěni a odpočatí!

Děkujeme velice za pochopení, že není vhodné nosit si na ples vlastní jídlo a pití, ale zveme vás, abyste spolu s námi užívali z toho, co jsme pečlivě vybrali a zajistili pro vaše obveselení a potěšení, abychom byli nakonec všichni spokojeni a ples se mohl nadále konat i v dalších letech.

Případné rady, připomínky a pomoc směřujte na organizátory (Zdeněk Nevrlý, zzn@email.cz).

Moc se na vás těšíme.

Štěpán Tuček a organizátoři

8. PLES
FARNOSTI SV. AUGUSTINA

KDE:
BISKUPSKÉ
GYMNÁZIUM
BARVIČOVA 85

KDY:
25. 11.
2017